dñi sup iustos ⁊ aures eiꝰ i ꝓces eoꝝ. Et vt dicit Glo. aures eiꝰ delectant in nra iubilatione. Scdo: qꝛ hęc laus facit conuersionem pctorꝝ: Vñ dicit: a Moueat mare ⁊ plenitudo eiꝰ. i. pctores q̃ multi sũt: vel mundꝰ ⁊ homines mũdani moueant ad fidem et pęnitentiam. Vñ exponens subdit: b Orbis terraꝝ ⁊ q̃ habitant i eo: supple moueant ad fidem ⁊ pniaz. Tertio ꝓpter lętitiam bonorũ. Vñ addit: d Flumina. i. homines pleni aqs graꝝ: e Plaudent manu. i. bonis opibꝰ exultabũt. Et b/ g Simul. q. d. non vnꝰ tm: sz omes parit i vnitate fidei ⁊ charitatis congregati. Iuxta illud Act. iiij. f. Multitudinis aũt credentiũ ꝛc. h Montes. i. maiores: i Exultabũt a cõspectu dñi. i. qui videbũt dñm. k Quĩ venit iudicare terram. i. pctores terrenos: non montes q̃ iudicabũt cũ eo. Vñ ⁊ b scientes exultabũt a cõspectu eiꝰ. In iudicio aũt duo faciet dñs: qꝛ malos ꝓdemnabit. Vñ dicit: l Iudicabit orbem terrę. i. terrenos/ m In iustitia/ eos iuste ꝓdemnando. Et bonos remunerabit: Vñ addit: n Et populos. i. fideles et rationales in vita: o In equitate. Matth. vij. a. Eadem mensura q̃ mensi fueritis/ remetietur vob: qꝛ reddet eis ęq̃ suis meritis. De his duobꝰ. ij. Cor. v. b. Omes nos manifestari oportet ante tribunal christi: vt referat vnusq̃sq; pp̃a corpis ꝓut gessit/ siue bonũ/ siue malũ.

Moraliter * cit/ iubilate: qꝛ i cęlo ē iubilatio. Job. xxxviij. a. Vbi eras cũ me laudarẽt astra matutina/ ⁊ iubilarẽt omes filij dei: Vl hoibꝰ loquit: Iubilate i ꝓspectu regis dñi. i. vt ab eo ꝓspiciami. s. vt placeatis ei: ⁊ vt ipsũ etiam ꝓspiciatis. Iuxta illud Esa. xxxiij. c. Regem i decore suo videbũt: oculi eiꝰ cernẽt terram delõge. Hoc ē ꝓ vane gloriates: q̃ a mulierculis laudari appetũt qui cantãt i ecclia ⁊ nõ a rege dño. Item sic/ Iubilate i ꝓspectu regis dñi. i. licet q̃ ab eo ꝓspicimi. q. d. nõ segnes efficiami: sz strenue diuinũ officiũ pagite: qꝛ dñs sp vos cõspicit: Boetꝰ. Magna nob iudicii ꝓbitatis necessitas cũ ani oculos ꝓfamur iudicis cũcta cernentis. a Moueat/ ad laudem: mare ⁊ plenitudo eiꝰ. Per mare intelligunt pęnitentes qui sũt in amaritudine ꝓtritionis ⁊ doloris ꝓ pctis q̃ fecerũt. Per plenitudinem maris/ intelligit pfectio pęnitentię: q̃ tũc ē pfecta/ cũ hõ facit pniaz ꝓ peccatis aliorũ: vt Daniel. ix. e. Cũq; ꝓfiterer pctam meam ⁊ pctam ꝓpli mei. b Orbis. i. circulus/ terraꝝ: iusti in diuersis tris pfecti: c Et q̃ habitãt in eo. i. in circulo. Notabilit dicit/ habitãt/ nõ intrãt. Quidã enim intrãt circulũ pfectionis/ ⁊ nõ habitant ibi: sz cito relinquũt a claustro. Etiam qnq;/ d Flumina plaudent manu. Flumina st doctores legis diuinę: q̃ rigãt hortũ ecclię aqs doctrię ⁊ sapiętię. Psꝝ. Fluminis ipetꝰ lętificat ciuitatem dei. Eccli. xxliij. d. Ego sapia effudi flumina. Eph. iiij. c. Alios dedit doctores. f Manu: Ecce q̃ de viuis flumibꝰ loqt. Manu. i. ope ⁊ largitate. Psꝝ. Omes gentes plaudite manibꝰ. Quid aũt flumibꝰ magꝰ largũ: q̃d vtilꝰ: q̃d dulcꝰ: Nulli negãt aqs: oibꝰ sũt necessaria: oibꝰ iocũda. Matth. x. b. Gratis accepistis/ gratis date. Est aũt malꝰ plausus. Prouer. xvij. c. Nõ stultus plaudet manibꝰ cũ spopõderit ꝓ amico. i. cũ suscępit curam. Sz addit/ g Simul: ꝓ singulares ⁊ nouas opiniones. Sic nõ deserit flumen antiquũ alueũ: sic doctores si debẽt relinq̃re semitam antiq̃ꝝ. Eccli. ix. c. Nõ dereliq̃s amicũ antiquũ: nouꝰ enim nõ erit similis illi. h Montes exultabũt a ꝓspectu dñi. Montes st plati: q̃ cũ boni sũt/ exultãt a ꝓspectu dñi. Esa. lv. d. Montes ⁊ colles cantabũt laudem. k Quĩ venit iudicare terram. Gaudeat g̃ q̃ tram reliq̃rũt ⁊ cęlestes facti sũt: qꝛ nihil habẽt iudicandũ si tram nõ habẽt. Venit/ aũt dñs/ iudicare tram. i. peccatores: nõ solũ i scdo aduentu: sz ⁊ nũc i ꝓsenti. Job. xij. e. Nũc iudiciũ ē mũdi. l Iudicabit orbem terraꝝ i iustitia. i. eos q̃s mũdꝰ orbatos oculis i orbem duc: Sic sanson/ Iudic. xvj. e. clausũ molere fecerũt. j. Regl. xxv. e. Dia inimicoꝝ tuoꝝ rotabit. Econtra/ Job. v. d. Qui ꝓbũ meũ audit ⁊ credit ei q̃ misit me: hz vitam ęternam: ⁊ i iudiciũ nõ venit: sz trasiet a morte i vitam. Item hoc dicit ꝓ aduocatos: Iudicabit orbem terraꝝ i iustitia. i. ꝓ iuris astucia damnabũt plurimi litigatores. n Et populos. i. rationales theologos ⁊ sacerdotes: o In equitate. i. ꝓ equanimitate: qꝛ equanimiter tolerãt i mũdo ⁊ i ecclię mala/ nõ pęnaꝝ/ sz culpaꝝ. Hiere. xj. c. Quid ē q̃ dilectꝰ meꝰ in domo mea fecit scelera multa:

Omnꝰ regnuit. Titulꝰ. Expo. Psꝝ. XCVIII.

Psalmꝰ dauid. Titulꝰ patet. Cõtinuatio. In ꝓcedenti psalmo egit de aduentu ⁊ ꝑ natiuitate christi. Sz nato christo/ ꝓpli iudęoꝝ irati st cũ herode/ ⁊ regnũ eiꝰ postea etiam conati st tollere vsq; hodie: Sz dicit psalmꝰ iste q̃ ipe ē q̃ tempoꝝ si et samuel regnuit i isrl ⁊ vbiq;. Nota q̃ tres psalmi ita icipiũt/ Dñs regnauit. Et i illis tribꝰ agit ꝑ laude christi. Triplex enim exultatio est de christo ⁊ regno eiꝰ. Prima exultatio ē de regni christi cõfirmatione. Et ꝑ hac agit i ꝓmo psalmo: Dñs regnuit decore induꝰ ē. Secũda ē de regni christi dilatatione. Et de illa agit i secũdo. s. Dñs regnauit exultet tra. Tertia ē ꝑ regni christi auctorate ⁊ potestate: de q̃ agit i ꝑ psalmo. Intertio g̃ ē inuitare ad laudem ⁊ honorem christi: vt eũ tanq; deũ adoremus: ⁊ tanq; regem exaltemꝰ. Modꝰ. Biptitꝰ ē psalmꝰ. Primo ostdit christũ regnãtem: ⁊ quicũq; ei repugnet/ altũ sup omes: vñ ei cedere monet. Scdo monet eũ adorari: qꝛ pres antiq; seruierũt ei: ibi: Exaltate dñm. Primo g̃ inuitans ad laudem christi: cõmendat eũ primo a regia potestate/ cũ dicit: p Dñs/ christꝰ/ regnauit. i. regre inotuit: ⁊ ęq̃lis esse cũ pre i regno q̃ ꝓus vilis erat ⁊ abiectꝰ. Scdo cõmendat eũ a regni firmitate/ cũ dicit: q Irascant ꝓpli/ iudęoꝝ. Et est irrisio ironica/ q̃ sacrasinos dicit. s. hostilis irrisio. q. d. irascant quãtũcũq; voluerit: qꝛ ita cõfirmatũ ē regnũ eiꝰ/ q̃ velint nolint regnabit i ęternũ. Tertio cõmendat eũ ab altitudine regni/ cũ addit: r Qui sedet sup cherubin: qꝛ etiam sup illos supimos angelos incõpabiliter altus est. Et ideo exquo ita firmit regnat: exquo ita altꝰ est: s Moueat tra. i. terreni quãtũ voluerint: qꝛ nihilominꝰ regnabit. Et est idem cũ ꝑ q̃ ꝓdixit: irascant ꝓpli: Et eodem mõ legendũ est. Vel alit: Moueat terram. i. terreni gentiles ad pęnitentiam ⁊ ad fidem/ ꝓuertendo se ad dñm * qui tantꝰ est.

Moraliter: p Dñs regnauit irascant ꝓpli. Cũ dñs regnat i bonis/ irascunt mali. j. Machab. v. a. Factũ ē vt audierũt gentes i circũitu: qꝛ edificatũ ē altare vt ꝓus: iratę st valde. Et sup q̃s regnat: Ecce/ r Qui sedet sup cherubin. Cherubin interptat ꝓminculata pictura/ vel scia multiplicata/ vel scię plenitudo/ vel q̃si pres scię ⁊ intellectꝰ. Vermiculata pictura/ significat illos/ q̃ varijs virtutibꝰ ⁊ donis decorant. Eęch. xl. c. In portis templi erãt picturę vndiq;. Portę templi/ sũt plati: Ioi debẽt depingi. Et cortinę tabernaculi erãt varię: Exo. xxvj. a. Psꝝ. Astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato/ circũdata varietate. Item sedet i illis in quibꝰ multiplicat scia illa quã Augꝰ petebat/ dicẽs: Osse nouerim te/ nouerim me. Qui deũ cogscit feruẽs efficit ⁊ amat eũ: Et de tali dicit dñs/ Job. xiij. c. Ad eũ veniemꝰ ⁊ mãsionem apd eũ faciemꝰ. Ecce q̃ i his sedet q̃ habẽt noticiam dei. Noticia ꝓ o sui facit humilem: Et in talibꝰ sedet dñs. Esa. lxvj. a. Sm aliã trãslationem: Sup quem reqescet spũs meꝰ nisi sup humilem ⁊ q̃etũ ꝛc. Item in illis sedem sibi iuenire deberet/ si qbꝰ multiplicat scia sacre scpturę: de q̃ multiplicatione Danielꝰ. xij. b. Pertransibũt plurimi ⁊ multiplex erit scientia. Item in illis sedet in quibꝰ est scię plenitudo. i. charitas. Roma. xiij. c. Plenitudo legis est dilectio. j. Job. iij. d. Unctio docet vos de oibꝰ. Scientia sine charitate est lampas sine oleo. Matth. xxv. a. Fatuę virgines nõ sumpserũt oleũ secũ. Item sedet in illis in quibꝰ sunt diuersę scientię ⁊ intellectꝰ q̃ ad dispositionem bona spualiũ ⁊ tpaliũ. Deut. j. b. Eligite ex vobis viros sapientes ⁊ gnaros. Sapientes ad spualia: gnaros ad tpalia. j. Timoth. iij. a. Domui suę bñ ꝓpositũ. Et ꝑ his s Moueat. i. turbet/ tra: qꝛ q̃ fa dei ꝓ fidem apparet i bonis: mali turbant ⁊ inuidet ⁊ detrahũt. Psꝝ. Terra mota ē: etenim cęli distillauerũt a facie dei sinai. Matth. xx. b. An oculꝰ tuꝰ nequam est: qꝛ ego bonꝰ. Vel i bono pot legi: q Irascant ꝓpli ⁊ moueat tra. Exq̃ enim dñs regnuit irasci debẽt ꝓ inimicos eiꝰ ꝓpli sup quos regnat. Vñ dicit: Irascant * ꝓpli: nõ dicit cui

Al. ⁊cõmoueatur
Al. ⁊terre et omes inhabitantes in ea
Al. ⁊manibꝰ in idipsum
Al. ⁊facie
Al. ⁊terre
Al. ⁊sedes
Al. ⁊cõmoueatur
Psꝝ. 91.
Psꝝ. 96.
Partitio psalmi
Psꝝ. 44.
Psꝝ. 67.
Aliter

qui tant⁹ est. Quarto cõmẽdat illũ ab honore/cũ dic̃: a Dñs in sion magn⁹. In sion erat tẽplũ dñi. Ibi offerebant sacrifi/cia ⁊ oblationes: Et ita in sion honorabat dñs: ⁊ nũc honorat in sion.i.i eccl̃ia q̃ est i speculatiõe. Quãto cõmẽdat illũ a potẽtia/cũ dic̃: b Et excelsus sup oẽs ppl'os.i.sup oẽs hoies i po/tẽtia excellit. Et q̃ talis et tant⁹ ẽ dñs: idẽ inui/tat nos ad laudãdũ illũ. Ũñ dic̃: c Cõfiteant: ipsi ꝓlũ ꝓfessiõe laudis. d Nomini tuo ma/gno.i.laudẽt tuã miseri/cordiã ⁊ largitatẽ ꝑ quẽ notabilis es. De h̃ noie in Ps̃. De⁹ in noie tuo saluũ me fac. Itẽ nomẽ dei magnũ ẽ te/tragrãmaton: de q̃ Phil'.ij.b. Dedit illi nomẽ q̃ ẽ sup omne no/mẽ. Et ostẽdit q̃re laudandũ ẽ nomẽ dñi. Primo: q̃ timẽdũ est: Ũñ dic̃: e Qm̃ tribile/ẽ. Secũdo: q̃ sũme bonũ: Ũñ addit: f Et sanctũ ẽ.i.sũme bonũ. Et nota q̃ h̃ tria adiectiua ponit hui⁹ noĩs dñi: i signũ trinitatis: Magnũ/tribile/sanctũ: vt pa/tri magnoꝝ creatori attribuat magnitudo: filio iudici/terrori: spi/ritui purificãti/sãctitas ascribat. Tertio: q̃ hñ vult laudari a no/bis: et placet illi: Ũñ dicit: g Et honor regis.i. christi. h Iudiciũ diligit.i.discretionẽ/vt discrete laudem⁹ eũ. Discre/te aũt eũ laudat: q̃ quãtũ põt eũ laudat: ⁊ cogitat q̃ sufficiẽt lau/dare nõ põt. Mã ex̃rio indiscrete ⁊ stulte laudat: q̃ eũ satis lau/dare putat. Ps̃. Magn⁹ dñs ⁊ laudabis nimis. Quarto: q̃ ipse oñdit nobis viã padisi. Ũñ dic̃: i Tu pasti directiões.i.vi/as rectas p q̃s ad te dirigamur. Et q̃ sũt iste directiões/subiũgit dicẽs: k Iudiciũ ⁊ iusticiã i iacob tu fecisti.i.tu docui/sti ꝓlm̃ tuũ christianũ/q̃ suꝑlãtat i baptismo diabolũ: vt face/ret/iudiciũ ⁊ iusticiã.i.vt discernerẽt ⁊ iudicarẽt q̃d bonũ/q̃d malũ: h est facere iudiciũ. Et executioni mandarẽt: h̃ est facere iusticiã. Iusticia ẽm ẽ executio iudicij.

Doraliter * populi: nõ dicit/cui. Ũñ intelligendũ est q̃

Debẽt irasci
- Dꝫmonib⁹. Esa.lxvj.e. Seru⁹ dei idignabit inimicis suis.
- Vitijs. Eph̃.iiij.f. Irascimi ⁊ nolite peccare.
- Errãtibus. Eccl̃i.xx.a. Oꝫ bonũ est arguere q̃ irasci.
- Prouer.xvij.d. Ira patris filius stultus.
- Sibi. Miere.xxvj.f. Iraq̃ nos facim⁹ grande malũ ꝗ aĩas nr̃as. Itẽ/moueat fr̃.i.pctõr a loco i q̃ est.i.a pctõ. Et hñ dicit: moueat: q̃ se ꝑ se mouere nõ põt. Nec etiã man⁹ de/bilis põt eã mouere: q̃ fra põderosa est ⁊ fixa: sic ⁊ pctõr. Pro/verb.xxvij.a. Graue saxũ ⁊ onerosa arena: ⁊ ira stulti vtroq̃ gra/uior. Ira ei⁹ ꝗ deũ/pctm̃ ẽ. Miere.xxij.g. Terra fra fra audi ser/monẽ dñi.q.d. mouearis aratro ꝗbi dei. a Dñs i sion ma/gn⁹.i.in aĩa ꝓtẽplatiua: a q̃ ꝓspicit i maiestate tribili ⁊ incõpre/hẽsibili. Magn⁹ etiã ẽ pietat⁹ imẽsitate. Ibi ꝗo vbi de⁹ ẽ ma/gn⁹: ibi oĩs creatura parua ẽ: ⁊ q̃si nihil. Esa.xl.d. Oẽs gẽtes q̃si nõ sint/sic sũt coã te: ⁊ q̃si nihilũ ⁊ inane reputatẽ sk ei. Ubi ꝗo mũd⁹ videt magn⁹: ibi dñs paru⁹ vel null⁹ videt: Et cũ squamẽ vel lignũ putridũ lucẽt/sol nõ lucet. b Et excelsus sup oẽs ppl'os.i.actiuos q̃ ꝑfect⁹ viuũt/q̃ excellẽtias habẽt dignitatũ. Sed Eccl̃s.v.b. Excelso excelsior ẽ ali⁹: ⁊ sup hos q̃z eminẽtio/res sunt alij: ⁊ insup vniuersẽ fra rex impat seruiẽti.q.d. nulla ex/cellẽtia ꝓdest sine ista. Ũñ statim sequit: Auar⁹ nõ implebit pe/cunia: h̃ ẽ/sol⁹ de⁹ põt aĩas satiare. Quia ideo dixit.s. moueat fra: subiũgit quõ debeat moueri.s. vomere cõfessiõis: Ũñ dic̃/ c Cõfiteant.s.pctã sua: d Nomi tuo: q̃d ẽ iesus.i.i spe salut⁹. Hoc ẽ aũt mouere frã: Qui ẽm mouet frã vomere vel fossorio: q̃d int⁹ latebat/extrahit ⁊ manifestat: ita in ꝓfessiõe. Propt h̃ hñ dr̃ Osee.x.d. Arabit iudas. Duo aũt sk q̃ mouẽt hoiem ad ꝓfitẽ/dũ.s.timor iudicij/⁊ amor sãctitat⁹. De his duob⁹ dic̃: e Qm̃ tribile ⁊ sanctũ ẽ. Terribile ẽ nomẽ iesu pctõrib⁹ q̃ nolũt cõ/fiteri: q̃ ille idẽ christ⁹ q̃ mõ saluat ꝓfitẽtes/ iudicabit ⁊ dãnabit pctõres. Et sanctũ ẽ: q̃ ꝓfitẽtes sãctificat: sic dr̃ in Ps̃. Dixi cõfitebor aduersũ me ⁊c. Et ĩ alio loco: Facta ẽ iudęa sanctifica/tio ei⁹. Tertiũ ẽ q̃d debet mouere hoiem ad ꝓfessionẽ: q̃ ꝓfessio est ad honorẽ dei: Ũñ addit: g Et honor regis iudiciũ di/ligit.i.ꝓfessionẽ.q.d. q̃ vult deũ honorare/diligit ꝓfessionẽ. Jo/sue.xij.k. Fili da gloriã deo ⁊ ꝓfitere ⁊c. Job.xxxiiij.b. Nunq̃d q̃ nõ amat iudiciũ sanari põt: Cõfessio aũt nõ suffic̃ ad salutẽ si satisfactio negligat: Ũñ sequit ꝗ vtraq̃: i Tu pasti directio/nes/q̃b⁹ pctõres se corrigãt ⁊ dirigãt vias suas: Quas directi/ones: k Iudiciũ/cõfessiõis: l Et iusticiã/satisfactiõis: m In iacob tu fecisti.i.i actiua vita: q̃ sine aliq̃ macula vix põt duci: vñ necessarie sunt directiões/q̃b⁹ errata corrigãt. De iudicio. j.Cor̃.xi.g. Si nosmet ipsos diiudicarem⁹/ nõ vtiq̃ iudicarem̃: Ergo iudiciũ est directio. De iusticia: Esa. xxvj. d. Iusticiã nõ fecim⁹ i fra: ideo nõ ꝓcurũt hãtatores ei⁹.s. vitia.q.d. si fecissem⁹/peraꝗssent: Ecce q̃ iusticia ẽ directio. Propt h̃ dicebat Ps̃. Feci iudiciũ ⁊ iusticiã: nõ tradas me calũniantib⁹ me. Has directiões pauit dñs nõ solũ ꝑ se: sz ꝑ ꝓcones suos. Ũñ baptista dicebat Joh̃.j. c. Ego vox clamãtis i deserto: dirigite viã dñi: sic dixit Esaias ꝓpha. Ita etiam ꝓdicatores ⁊ doctores pant directiões/cũ ipsi ꝓdicãt pẽnitẽtiã ⁊ correctionẽ vitę. Sed ecõtrario: multi q̃ de/berẽt istas directiões pare/ ꝓstruũt domũ dędali i nube ⁊ mari loquẽtes/⁊ abscõdẽtes sapiaz i decore suo/ꝗ documẽtũ/Eccl̃i. iiij.d. n Exaltate dñm. Scda ꝑs vbi monet adorare deũ: q.d. q̃ talis ẽ vt dictũ ẽ: Exaltate ⁊c. Et ꝓmo monet vt ado/rem⁹ eũ honore latrię/in quãtũ de⁹: Ũñ dicit: Exaltate dñm deũ nr̃m: Et honore dulię/inquãtũ ẽ hõ: Ũñ subdit: o Et adorate scabellũ pedũ ei⁹.i.hũanitatẽ/quã vocat scabellũ: q̃ sic scabellũ ẽ inferi⁹ pede: sic hũana natura ẽ iferior i christo. Et istud scabellũ ẽ adorãdũ: p Qm̃ sanctũ ẽ/in se: ⁊ alios sãctificãs. Sed q̃ dilatio ꝓmij impedit laudẽ dei: Eo ẽm q̃ vi/dẽt hoies ꝓmiũ differri laudãtiũ/lętescũt ⁊ pigri fiũt: Ideo ꝓ/ponit exẽpla sãctoꝝ patrũ antiq̃ꝝ: q̃ licz remotiores essent a ꝓ/mio q̃z nos sum⁹: tamẽ feruẽtes erãt in seruitio dñi: Unde dicit: Moyses ⁊ aaron

Doraliter * n Exaltate dñm deũ nr̃m. Exultat dñm/q̃ ei soli fuit. j.Regl̃.vij.a. Prępate corda vra dño ⁊ fuite illi soli. Exaltat dñm q̃ eũ honorat. Ps̃. Venite adorem⁹ ⁊ ꝓcidam⁹. Exaltem⁹ nr̃m: q̃ñ eũ sup oĩa diligim⁹. Ambulate i dilectiõe: sic ⁊ christ⁹ dilexit nos: Eph̃.v.a. Christ⁹ ẽm dilexit nos sup oĩa: q̃ etiã sup seipsũ. Ũñ addit aplus: Et tradidit semetipsũ ꝓ nob ⁊c. Põt aũt h̃ eẽ thema i exaltatiõe sctẽ crucl̃: q̃ cũ crux ei⁹ exaltat/ipse exaltat/ꝓ cui⁹ honore fit totũ. Joh̃.xij.e. Ego si exaltat⁹ fuero a fra/oĩa trahã ad meipsũ. Joh̃.iij.b. Sic exaltauit moyses ser/pentẽ i deserto: ita exaltari oportet filiũ hoĩs. o Et adora/te scabellũ pedũ ei⁹.i.crucẽ sanctã: cui pedes dñi cõfixi ste/terũt. Hoc aũt scabellũ adorat: q̃ pẽnitẽtiã reuerenẽ agit. Ps̃. Adorabim⁹ in loco vbi steterũt pedes ei⁹. Et h̃/ p Qm̃/illud scabellum.s. crux ⁊ pẽnitẽtia/sanctũ est.i. sanctificans. Sap̃. xiiij.a. Benedictũ lignũ per q̃d fit iusticia. Et nota q̃ scabellũ multipliciter dicit: scilicet

Sca/bellũ
- Dei
  - Cęlũ. Exo.xxiiij.c. Sub pedib⁹ ei⁹ q̃si opus lapidis saphirini: ⁊ q̃si cęlũ cũ serenũ est.
  - Christi caro. Glo. hic: Caligo sub pedib⁹ eius. Ps̃.17.
  - Oĩs creatura. Ps̃. Oĩa subiecisti sb pedib⁹ ei⁹. Ps̃.8.
  - Tota fra Esa. vlt.a. Terra scabellũ pedũ meoꝝ
  - Specialit̃ fra isrl̃. Thren̄.ij.a. Proiecit d̃ cęlo in frã inclytã isrl̃: ⁊ nõ est recordat⁹ scabelli pedum suoꝝ i die furoris sui.
  - Tẽplũ vl̃ ꝓpitiatoriũ.j. Paral̃.xxviij.a. Cogitaui vt ędificarẽ domũ in q̃ reqęscęret arca fęderis dñi: ⁊ scabellũ pedũ dei nostri.
  - Beata ꝗgo.ij. Paral̃.ix.e. Fecit ⁊ scabellũ aureũ ⁊ brachiola duo altrinsec⁹.s. brachia christi pueri amplectẽtia beatã virginẽ.
  - Pctõres. Ps̃. Donec ponã inimicos tuos ⁊c. Ps̃.109.
- Hoĩm sãctoꝝ
  - Tpalia. Apocl̃.xij.a. Luna sb pedib⁹ ei⁹.
  - Atria tẽpli. Ps̃. Stãtes erãt pedes nr̃i ⁊c. Ps̃.121.
  - Persecutores ⁊ diabolus. Ro. vlt.c. Cõterat sathanã sub pedibus vestris velociter.
  - Subditi. Jaco. ij. a. Tu stã illic: aut sede

* sub scabello

Cõfessio non sufficit ad salutẽ si satisfactio negligat

Ar. ꝗequitatẽ

Ps̃.118.

Esa.40.a.

Secũda pars

Doraliter

Ps̃.94.

Ps̃.131.

Ps̃.17.

Ps̃.8.

Ps̃.109.

Ps̃.121.

Ps̃.31.

Ps̃.113.

a Moyses & aaron i sacerdotib⁹ eⁱ⁹. i. seruierũt ei ĩ officio sacerdotali. Ad lr̃az em̃ aaron sacerdos fuit: moyses ꝓ o licz sacerdos nõ fuit: dr̃ tũ sacerdos: qz vota ꝓplũ obtulit/licz nõ hostias. Et qz etiã sacerdotes cõsecrauit: mos ẽ & ꝓsuetudo scꝑtura vt qñq̃ magnos hoies sacerdotes appellet. b Et samuel int̃ eos q̃ iuocãt nomẽ eⁱ⁹: Nõ dic q̃ fuit sacerdos: qz ꝺ tribu ephraim fuit: sz tamẽ mortuis beli et filijs eⁱ⁹ suppleuit officiũ sacerdotij. Et qz posset dicere aliq̃s: qꝺ p̃miũ ide ꝓsecuti st: oñdit primo: qz exauditi sunt a dño: Uñ dicit: c Inuocabãt dñm & ipse exaudiebat eos: qñ p se & p ꝓlo ꝓcabant. Scꝺo: qz familiares dei fuerũt: Uñ dic: d In colũna nubis loq̃bat ad eos. Exoꝺ. xxxiij. b. Ingreso illo. s. moyse/tabernaculũ fꝑderis/descendebat colũna nubis/& stabat ad ostiũ: loq̃batq̃ dñs cũ moyse/cernẽtib⁹ vniuersis q̃ colũna nubis staret ad ostiũ tabernaculi. Sic legit ad lr̃az. Uñ allegorice sic: In colũna nubis. i. in figura q̃ nubes erat et obscura: loq̃bat ad eos. Nobis aũt alit̃ locut⁹ est. s. in ꝗbo suo. i. in filio. Heb. j. a. Multifariẽ multisq̃ modis olim deus loquẽs patrib⁹ ĩ ꝓphetis: nouissime diebꝰ istis locut⁹ ẽ nob in filio. Ipsi aũt licz ita familiares essent dño & ab eo ĩ petitiõib⁹ audirent: nõ ꝓpt̃ h̃ remissi⁹ agebãt: sz intẽti erãt sacrificijs dñi. Uñ dicit: e Custodiebãt testimonia eⁱ⁹. i. legẽ & cerimonias eⁱ⁹: q̃ testionia erãt noui testamẽti. f Et p̃ceptũ qꝺ dedit illis. i. moralia p̃cepta: q̃ licz plura sint/ dicũt tñ vnũ p̃ceptũ singularit: qz multa p diuersitatẽ opis: vnũ sũt ĩ radice charitat̃. Et qz talit̃ custodiebãt: iõ/o/ b Dñe deⁱ nr̃ tu exaudiebas eos. Dñe/q potẽtiã: Deⁱ/p creationẽ: Nr̃/p recreationẽ. Tu/cui⁹ p̃cepta custodiebãt: Exaudiebas eos/duplicit. s. puniẽdo inimicos eoꝝ: & puniẽdo eosipsos in eo qꝺ eis nocebat. s. p pctõ. Uñ subiũgit/ i De⁹ tu ꝓpiti⁹ fuisti eis: Quõ: k Et. i. etiã: l Ulciscẽs i oẽs adinuẽtiões eoꝝ. i. pctã: nõ solũ inuẽta sz adinuẽta. Aduẽtio em̃ fuit vitul⁹ ꝓflatilis: Exo. xxxij. a. Itẽ duo alij vituli q̃s fecit hieroboã: q̃ꝝ vnũ posuit in bethel: & alterũ in dan. iij. Regl. xij. g. Et qz talit̃ ẽ dñs: & talit̃ nob fac: m Exaltate dñm deũ nr̃m. Hic dic tria noia sic. s. Dñe deⁱ nr̃. In se aũt nõ põt exaltari: qz ipe ẽ nimis exaltat⁹ sup oẽs deos: Et excels⁹ sup oẽs gẽtes dñs: & sup cęlos glia eⁱ⁹. Sz eũ ĩ nob possum⁹ exaltare honorãdo: Uñ addit: n Et adorate. Ubi aũt adorari oportet: In ecclia. i. i fide ecclie. Uñ dic: o In mõte sãcto eⁱ⁹. i. in sancta ecclia: q̃ ẽ mons/& fundata ĩ mõtib⁹ sanct̃. i. in doctrina apl⁹oꝝ. Ps. Fũdamẽta eⁱ⁹ ĩ mõtib⁹ sanct̃. Et q̃re dñs sit adorãd⁹/oñdit: Primo: qz adorãtes scrificat: Uñ dic: p Qm̃ sanct⁹/effectiue. s. nos sanctificãdo. Scꝺo: qz nos regit & defendit/ Uñ dic: Dñs. Tertio: qz nos creauit/ Uñ dic: Deⁱ⁹. Quarto: qz nos adoptauit/ Uñ addit: Noster.

22. dis. c. 2. in fi.

Al. tin bis

Al. † Quia

Al. † p̃cepta eius que

Ps. 96.

Ps. 112.

Ps. 86.

Moraliter * sub scabello pedũ meoꝝ. a Moyses & aaron i sacerdotib⁹ eⁱ⁹: & samuel int̃ eos q̃ iuocãt nomẽ eⁱ⁹. Moyses interp̃tat̃ lugẽs vel assũpt⁹ de aq̃: Aaron/mons fortit̃: Samuel/audiens deũ/ vel exauditio dei. Hęc tria ꝺz hãe q̃libet sacerdos: vt sit moyses lugẽs p pctis subditorũ: assũpt⁹ & extract⁹ de aq̃s voluptatis & luxurię. Itẽ/aaron. i. mõs fortis/ꝑ ventũ supbię/ne moueat vt puluis. Itẽ/samuel. i. audiẽs deũ/ꝑ auaricią: vt audiat deũ dicentẽ: Luc̃. vj. f. Date & dabit̃ vob. b Int̃ eos q̃ iuocãt nomẽ eⁱ⁹. Hoc ẽ ꝑ eos q̃ gregẽ suũ deseret: & vel nõ iuocãt vel separatim iuocãt. Zach. xj. d. O pastor & idolũ derelinquẽs gregẽ. Ul/ inuocãt. i. sup alios vocãt: sic dr̃ Nũeri. vj. d. Inuocabũt nomẽ meũ sup filios israel: & ego bñdicã eis. Itẽ iuocabũt. i. int⁹ vocabũt: Quidã em̃ exteri⁹ vocãt quẽ int⁹ nõ habẽt: sz Ro. x. c. Omis q̃cũq̃ iuocauerit nomẽ dñi salu⁹ erit. Uñ & bñ seqr̃: c Inuocabãt dñm & ipse exaudiebat eos. Uñ em̃ p̃lati tales vt dixim⁹ dñm inuocãt: tũc exaudit eos. Esa. xxx. c. Ad vocẽ clamor̃ tui statim vt audierit rñdebit tibi. Leuit̃. xiij. f. et in alijs plurib⁹ locis dr̃: Rogabit p eo sacerdos & p pctõ eⁱ⁹: et dimittet ei. Ecõtrario dic Greg⁹. Cũ is q̃ displicet ad inkcedẽdũ mittit/irati iudic̃ animⁱ⁹ ad deteriora puocat. Malach. ij. a. Et nũc ad vos mãdatũ h̃ o sacerdotes: Si noluerit̃ audire: et si noluerit̃ ponere sup cor vt det̃ glią nomi meo ait dñs exercituũ: mittã ĩ vos egestatẽ & maledicã bñdictiõib⁹ vr̃is. d In colũna nubis loq̃bat ad eos. In sacra scꝑtura locut⁹ ẽ dñs antiq̃s/sic ĩ colũna nubis: qz scꝑtura eis dura erat & occulta. Sz nob modo reuelata ẽ nubes & a vero sole illumiata nos illustrat. Itẽ nobis loq̃t/ ĩ colũna nubis: Prelati em̃ debẽt ee sic colũna nubis. Colũna p rectitudinẽ: nubes p refrigeriũ. Sz mõ mlte colũnę ꝗse st ĩ festucas. Derito tales exaudit dñs: Quia e Custodiebãt testionia eⁱ⁹: & p̃ceptũ qꝺ dedit illis/custodiebãt. Luc̃. xj. d. Beati q̃ audiũt ꝗbũ dei & custodiũt illud. Testionia/ dicit ꝗtũ ad fidẽ: p̃ceptũ/ꝗtũ ad moral. j. Job. v. b. Tres st q̃ testimoniũ dãt ĩ cęlo: pat̃/ꝗbũ/& spũssanct⁹ &c. Et tres sũt q̃ testioniũ dãt in ẽra: spũs/aq̃/& sanguis. Hęc oia ad fidẽ ptinẽt. Itẽ Job. v. f. Uos misist̃ ad ioẽz & testimoniũ phibuit ꝗitati: ego aũt nõ ab hoie testimoniũ accipio. Quare: Quia Ro. iij. a. Omis hõ mendax. Et Eccl̃. xxxiiij. a. A mẽdace q̃d verũ dicet: f Et p̃ceptũ/charitat̃: nõ dicit p̃cepta. Job. xv. b. Hoc ẽ p̃ceptũ meũ vt diligat̃ inuicẽ. j. Job. iiij. d. Hoc mãdatũ habem⁹ a deo: vt q̃ diligit deũ/diligat & fratrẽ suũ. g Qꝺ dedit illis: nõ dicit/qꝺ mãdauit vel qꝺ misit: sz qꝺ dedit p se & ĩ natura: nõ vnt tñ: sed illis oib⁹. s. p̃lat̃/q̃b⁹ p̃cipue necessariũ ẽ vt h̃ p̃ceptũ custodiãt: q̃ nõ solũ diligere ꝓxim/sz & p subdit̃ si oportuerit/debẽt alas suas dare. Moyses etiã & aarõ & samuel eis dãt exẽplũ: q̃ tantũ charitat̃ habuerẽt vt etiã p inimicis orarẽt: Nũeri. xvj. d. et. j. Regl̃. xij. d. Per h̃ g̃ q̃ dic/testionia/notat̃ fides: p h̃ q̃ dicit/p̃ceptũ/charitas: p h̃ q̃ dicit/dedit/reqrit̃ gratitudo. Propterea g̃ q̃ ita custodiebãt testionia & p̃cepta: b Dñe deⁱ nr̃ tu exaudiebas eos: qz sic dr̃ in Ps. Oculi dñi sup iustos & aures eⁱ⁹ ĩ pces eoꝝ: i De⁹ tu ꝓpiti⁹ fuisti eis: dimittẽdo peccata ꝗtũ ad culpã. k Et vlciscẽs: qz nõ sp dimittit pnã/cũ culpã dimittit. Uñ Exo. xxxij. d. Placatusq̃ est dñs &c. Hoc ꝗtũ ad culpã. Et postea. g. sbiũgit ꝺ pęna: Ego aũt ĩ die vltionis visitabo: & h̃ pctm̃ eoꝝ. Uel sic supra põt legi: vt h̃ qꝺ dicit/ vlciscens/sit ꝓpitiatio: Magna em̃ miscdia est/ vt dicit Greg⁹: in p̃senti miscdiã nõ cõsequi. ij. Habab. vj. d. Nõ sinere pctõrib⁹ ex snia agere: sz statim vltiões adhibere/magni bñficij indicitũ est: Nõ em̃ sic in alijs natiõib⁹ dñs patiẽter expectat vt eas cũ iudicij dies venerit in plenitudine pctõꝝ puniat. m Exaltate dñm deũ nr̃m. q. d. sic fuit illis ꝓpitⁿ: ita erit & nob: iõ exaltate eũ & vltiões eⁱ⁹ iustas dicite: Hoc ẽ em̃ exaltare eũ. Uñ Daniel̃. iij. d. Omia q̃ fecisti nob dñe/ĩ ꝗo iudicio fecisti. Nũeri. xiiij. c. Magnificet g̃ fortitudo dñi. Hoc aũt ꝓprie dr̃ magnatib⁹ & p̃latis: Exaltate dñm deũ nr̃m: nõ vosipsos. Multi em̃ seipsos/nõ deũ exaltãt: sicut rex supbor q̃ dixit Esa. xiiij. d. Sup astra cęli exaltabo soliũ meũ: sedebo in mõte testamẽti. Astra cęli sũt iusti ĩ ecclia: mõs testamẽti est altitudo p̃latiõis: De q̃ mõte h̃ sbiũgit: n Et adorate. s. dñm: o In mõte sancto eⁱ⁹. i. in p̃latiõe: q̃ quãtũ in se ẽ/sãcta ẽ: & sanctũ reqrit p̃latũ. Sz multi ĩ illo mõte/ nõ deũ: sz baalim & astaroth adorãt: qz fuiũt põpis mũdi & voluptatib⁹ carnis. Per baalim em̃ qꝺ interp̃tat̃ supior/intelligit põpa & vanitas & ãbitio. Per astaroth qꝺ interp̃tat̃ ouile/intelligit carnis voluptas: in q̃ sic ĩ ouili ẽ p̃sepe & fim⁹: p̃sepe gulę: & fim⁹ luxurię. Qui aũt exaltãt seipsos & in mõte nõ adorãt deũ: sz ibi volũt sedere cũ lucifero/ deijcient cũ ipso: Cui dr̃ Esa. xiiij. d. Derũtũ ad infernũ detraheris ĩ ꝓfundũ laci. Soph. iij. c. Nõ adijcies amplⁿ exaltari ĩ mõte sancto meo. Ita aũt debetis facere o vos p̃lati: p Qm̃ sanct⁹ dñs deⁱ nr̃: Uñ sanctos reqrit seruos. Uñ. j. Pet. j. c. Scõm eũ qui vocauit vos sanctũ vt & ipsi sancti sitis in omi cõuersatione: qm̃ scriptũ est: Sancti eritis qm̃ ego sanctus sũ. Hoc scriptũ est/ Leuit̃. xi. g. xix. a. xx. b.

a Moyses & aaron i sacerdo-
b tib⁹ eius: & samuel † inter eos q̃
c inuocãt nomẽ eⁱ⁹. Inuoca-
bant dñm & ipse exaudiebat
d eos: in cõlũna nubis loq̃bat
e ad eos. † Custodiebãt testimo-
f g nia eius: et † p̃ceptũ qꝺ dedit
b illis. Bõmine deⁱ noster tu
i † exaudiebas eos: deⁱ tu pro-
k l pitius fuisti † eis/ et vlciscens i
omnes adinuentiões eorũ.
m Exaltate dominũ deũ nostr̃
n o et adorate i mõte sancto eⁱ⁹:
p qm̃ sanctus dñs deⁱ noster.

Al. † exaudit

Al. † illis: & dicans in o affectiones

Ps. 33.